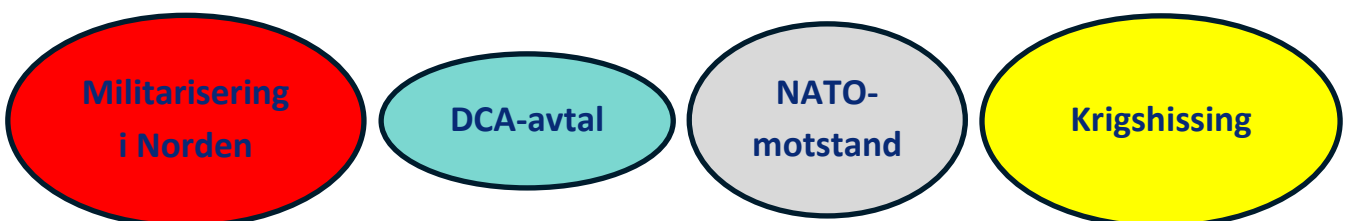
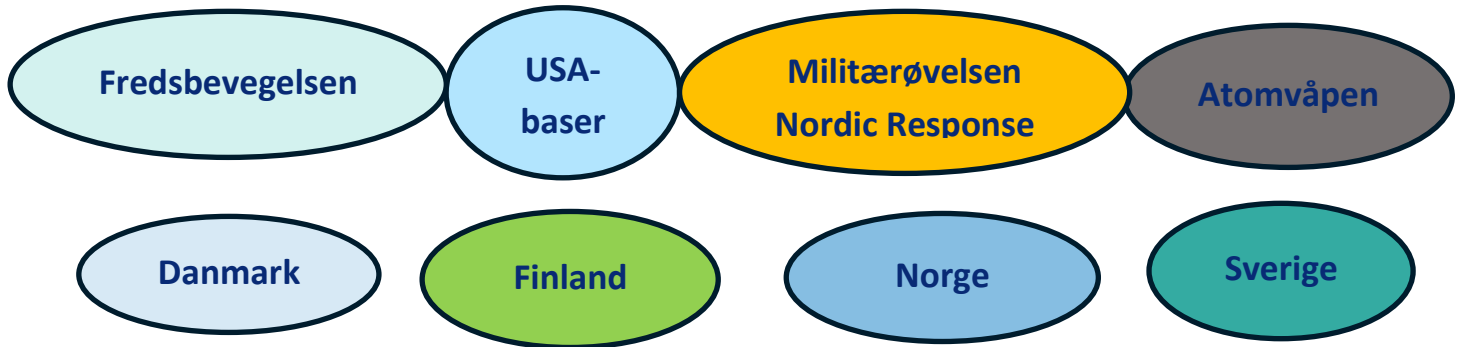

“Nordic responsibility” – Nej til USA-baser og NATO i Norden

Redaktionen 4. marts 2024

Indhold

Ny udvikling i Norden - tid til "nordisk ansvar" i stedet for "nordisk respons"! Fejl!
Bogmærke er ikke defineret.

Nordens modsvar? Fejl! Bogmærke er ikke defineret.

Stadfast Defender9

NATO og EU vil skabe fri bevægelighed for militær i Europa12

Nei til NATO-øvelsen Nordic Response!15

Sveriges nye virkelighed18

NATO skaber frygt – forbereder krig i Europa20

Pentagons GLOBAL EXERCISE 2424

Situationen i Norden ændrer sig – tid til "Nordisk ansvar" i stedet for Nordic Response!

Norden har fået en fremtrædende plads i NATO's militære prioriteringer - spydspidsen mod Rusland. I disse dage finder NATO-øvelsen Nordic Response sted på tværs af den nordligste del af vores lande. For første gang skal styrker fra Finland, Sverige, Norge og Danmark træne sammen som fuldgældige NATO-medlemmer. I alt 20.000 soldater fra 13 lande deltager. Nordic Response er en del af en "bølge" af omfattende militærøvelser på tværs af Central- og Nordeuropa.

Alle nordiske regeringer har også underskrevet aftaler om amerikanske baser. I alt vil USA have 47 baser i Norden, hvis aftalerne bliver godkendt af landenes parlamenter (DCA'erne). 47 områder, hvor USA har ret til at disponere.

Vi, der bor i Norden, oplever et enormt militaristisk pres på både økonomi og civilsamfund. De af os, der er imod denne krigspolitik, må nu stå sammen. Samarbejdet er kun i sin vorden - men dette hæfte med forskellige nationale perspektiver på de militære øvelser og baseaftaler med USA (DCA) er en begyndelse.

God læsning!

For netværket/arbejdsgruppen, Kristine Mollø-Christensen, næstformand i Stop NATO, Norge

Det nordiske svar?

Af Mikael Bök, Netværket "Ei tukikohtia" (Nej til militærbaser), Finland

I foråret 2024 øver United States Marine Corps krigsførelse mod 'Murinus' i Norden med tropper fra Finland, Norge og Sverige. Der deltager også soldater, kampfly og krigsskibe fra Belgien, Canada, Danmark, Frankrig, Tyskland, Italien, Holland, Spanien og Storbritannien.

Øvelsen ledes af det norske militær og kaldes Nordic Response 24 for at understrege de nordiske landes sammenhold inden for atomalliancen NATO. Finland deltager med 4.100 soldater, hvoraf næsten halvdelen er reservister.

Hvem, eller hvem, er "Murinus"? Atomvåbenstaten Rusland, hvem ellers. Det fremgår også eksplicit af øvelsesscenariet.

Ordet "murinus" betyder musegrå, ifølge min gamle latinske ordbog, og hvis man slår det op i Wikipedia, får man at vide, at det videnskabelige navn på den grågrønne anakonda er *Eunectes murinus*. Hvilke konklusioner kan man drage ud fra navnet på øvelsen?

Man kan også spørge, hvad Nordic Response er et svar på. (Er det et svar på Ruslands atomubåde og militære installationer i Murmansk? Hvad er det, Rusland gør eller har gjort oppe nordpå, som nu bliver besvaret? I hvor høj grad er NATO's "svar" en del af stormagternes kamp om magten over Nordøstpassagen gennem Ishavet fra Kina til Atlanterhavet?)

Nordic Response 24 har fået mere medieopmærksomhed end tidligere NATO-militærøvelser i Norden. Især i de finske medier. Måske fordi det finske forsvar aldrig før har deltaget i en international militærøvelse af denne størrelse.

Og selvfølgelig på grund af Finlands fremtrædende geografiske position med sin 1300 km lange østlige grænse.

Desuden er mange af os stille og roligt ved at indse, at Nordic Response kan være en generalprøve på den kommende krig, som bliver den sidste.

Som en del af disse krigsforberedelser samles de lovgivende forsamlinger i de nordiske lande i øjeblikket for at stemme om særlige militære pagter med USA. Den pågældende Defence Cooperation Agreement (DCA) tillader amerikanske styrker at bevæge sig frit i vores lande og etablere nye militærbaser ved siden af vores garnisoner, militære flyvepladser og flådebaser i overensstemmelse med deres interesser. I øjeblikket er der planlagt 47 nye amerikanske militærbaser i de nordiske lande, herunder 15 i Finland. Finlands DCA med USA fylder især Lapland med amerikanske militærbaser op til de nordlige samiske områder.

Hvis man stikker propper i ørerne og holder hænderne for øjnene, kan man måske overse sammenhængen mellem disse to former for stigende "forsvarssamarbejde", nemlig DCA'erne (herunder de nye amerikanske militærbaser) og NATO's stadigt stigende antal militærøvelser i vores lande; ellers kan man ikke.

Ordet "eskalering" bruges normalt om militære konflikter, hvor parterne allerede har været involveret i kinetiske kampe med deraf følgende skader på mennesker og ejendom. Men det beskriver også den aktuelle stigning i spændingerne mellem "vest" og "øst", som militærøvelsen Nordic Response 24 er et bekymrende eksempel på. Disse øvelser og disse DCA'er bidrager til optrapningen og bringer hele Norden ind i det amerikansk-russiske konfliktfelt. Spændingerne stiger permanent til et højere niveau (aftalerne gælder i 10 år, hvorefter de kan forlænges. Men kan de opsiges?).

I år skal det finske forsvar efter planen deltage i 103 internationale militærøvelser. Et hundrede og tre! I 2010'erne og begyndelsen af 2020'erne er antallet fordoblet.

Forud for krig går kollektive psykiske mætningsprocesser, som til sidst løber over sine bredder og bryder ud i vold og ødelæggelse. Et væsentligt element i disse processer er de åndelige forberedelser til krig, som med et ord kaldes propaganda. Dette - krigspropaganda - er nu et dagligt indslag i de finske massemediers nyhedsdækning. Hemmelige operationer i vores nabolag, som skaber en tåge af krig i folks sind, hører også til her. En af disse operationer var sprængningen af Nordstream-gasrørledningen.

I Finland i dag har propagandaen skabt et indtryk af, at vores østlige nabo ønsker vores territorium og har til hensigt at erobre det. Nu er det tid til, at alliere sig med Ruslands fjender og sammen med dem gøre modstand med al vores styrke i håb om, at Rusland ikke vil modstå vores fælles indsats, men vil svækkes og give op, eller hvis intet andet

hjælper, vil vi skifte til offensive operationer og besejre Rusland militært. Dette tages for givet, og hvis nogen sætter spørgsmålstegn ved denne idé om Ruslands forestående aggressionskrig mod Finland eller beder om bevis for, at det er sandt, betragtes de næsten som sindssyge eller som forrædere.

Ovenstående afviger ikke fra, hvad der er kendt fra Finlands tidligere historie, hvilket er slemt nok. Men situationen i dag er værre end som så på grund af den uheldige nedgang i offentlighedens bevidsthed om atomtruslen. Troen på, at USA's og i mindre grad Frankrigs og Storbritanniens atomvåben giver sikkerhed for os alle, er blevet den finske stats officielle doktrin. En meningsmåling om finnernes holdning til FN's konvention om forbud mod besiddelse og brug af atomvåben viste dog, at 84% af de adspurgte i 2019 stadig ønskede, at Finland ratificerede denne internationale lov, som 70 stater nu har tiltrådt.

Da den afgående præsident Sauli Niinistö sidste efterår fortalte Finlands diplomater, at der var en meget stor risiko for, at atomvåbnene ville begynde at tale, proklamerede tabloidaviserne højlydt, at atomtruslen var overdrevet, og at Niinistö ikke skulle have sagt det, han sagde. Niinistö fik ingen støtte fra medierne.

Den nyvalgte finske præsident Alexander Stubb er allerede kommet med flere udtalelser, der indikerer, at han deler den opfattelse, at truslen fra atomvåben på ingen måde er overhængende. Stubb har også foreslået, at Finland skal ændre sin lovgivning og udtrykkeligt tillade USA at sende sine atomvåben til Finland. Hvorfor, må man igen spørge.

Mens Nordic Response 24 forberedes i slutningen af februar, diskuteres atomspørgsmålet i det finske parlament i kølvandet på DCA-aftalen. Mange finske politikere og tilsyneladende også vores nye præsident synes at tro, at amerikanske atomvåben på finsk jord vil have en afskrækkende effekt på atomstaten Rusland. Men afskrækkelse er en sag mellem USA og Rusland (selvom intet levende væsen på jorden er i sikkerhed for den). Hvis en af dem, USA eller Rusland, bliver angrebet af den anden med atomvåben, slår den angrebne tilbage, og begge bliver tilintetgjort. Men hvis vi i Finland huser USA's atomvåben, kan Rusland slå til mod disse atomvåben uden at skade USA og uden at USA behøver at gøre gengæld, hvilket ville føre til dets egen ødelæggelse. Atomvåben på vores territorium har ingen afskrækkende effekt.

Tværtimod kan man sige, at atomvåben her i Finland, som ligger tættest på Skt. Petersborg og Murmansk, ville udgøre en trussel, som russerne ville være nødt til at eliminere så hurtigt som muligt i en krisesituation.

Under Nordic Response 24 skal USA og dets allierede øve krigsførelse under arktiske forhold mod Rusland, som ifølge øvelsesscenariets tænkte situation krydser grænsen til Saami, Finlands del af Lapland. Men hvis en sådan situation skulle opstå, ville de væbnede styrker i atomalliancen NATO og atomvåbenstaten Rusland være involveret i en væbnet konflikt. Sneen ville blive farvet rød af soldaternes blod, bjergene ville blive dækket af flyvrag, og det arktiske hav ville blive marinesoldaternes kirkegård. Det er her, der virkelig vil være brug for atomafskrækkelse, men det er netop i denne situation, at den ikke længere vil fungere.

Tavsheden om denne afgrund, afskrækkelsens "*brinkmanship*"-natur - konstant at nærme sig kanten af klippen, indtil man falder - karakteriserer regeringernes og mediernes skizofrene holdning til øvelser som Nordic Response 24. Ordene siger "forsvar", "sikkerhed", "bæredygtighed" og endda "fred" (selvom man i Finland i øjeblikket især bruger ordet *pidäke*), men den kollektive kropslige gestus, NATO's eget kropssprog, udtrykker en holdning af dominans, aggression og ekspansionisme. Vi nordboere, som i dag lever i NATO, er delvist ansvarlige for denne vanvittige tilstand.

I baggrunden fortsætter regeringernes eksperter i atomafskrækkelse med at mumle deres besværgelser for at sikre, at afskrækkelsen vil vise sig at være "bæredygtig" under alle vejrforhold.

Nu er der mere end nogensinde brug for en international freds- og miljøbevægelse og medier, der fra neden kan sætte sig op mod atomvåbenstaternes regeringer og tvinge dem til at komme til fornuft, træffe nedrustningsforanstaltninger og samarbejde reelt om sikkerhed og bæredygtighed.

Billedtekst: Fra demonstrationen mod, at det største amerikanske hangarskib lægger til kaj i Oslo Havn i maj 2023.

Steadfast Defender

"20.000 fod over havets overflade" tilpasset fra: J. Verne

Af Irrenne Peier og Kai Jensen, Boligaktionen/ GO Globaloffice Nordics

NATO vil afholde en historisk militærøvelse i løbet af de næste fire måneder med start i marts.

Øvelsen, der hedder "Steadfast Defender", bliver den største NATO-øvelse siden den kolde krig og er en del af dette års store NATO- og USA-øvelse "Nordic Response 2024". Steadfast Defender er en række øvelser, der er designet til at øve, hvor hurtigt og effektivt NATO kan flytte store styrker fra USA over Atlanterhavet til støtte for medlemslandene i NATO.

Skandinavien, Europa og især de "østlige allierede" op til Ruslands grænser.

I de kommende måneder vil det primært finde sted i Nordatlanten og Norden med to aktiviteter kaldet "Joint Warrior 24" og "Nordic Response 24".

Førstnævnte er en britisk-ledet øvelse i farvandet vest for Norge, mens Nordic Response 24 ledes af Norge.

I sidstnævnte vil der være "stor NATO-deltagelse", og både Sverige og Finland og Danmark vil deltage.

Danmark planlægger at deltage i de to øvelser med to fregatter og et flådefartøj. inspektionsfartøjer, samt med enheder fra Flyvevåbnet og Specialoperationskommandoen, som omfatter Jægerkorpset, Frømandskorpset og Slædepatruljen Sirius.

Det danske militær vil også få mulighed for at øve sig i at modtage amerikanske tropper, der er udstationeret i danske havne og passerer gennem Danmark.

Mere end 650 danske soldater fra hele forsvaret vil deltage i øvelserne.

Nordic Response 24, den største militærøvelse til dato, vil involvere 90.000 tropper, hovedsageligt amerikanske, udstationeret fra USA til de russiske grænser, med Rusland som erklæret fjende.

Vi har aldrig været tættere på en krigsprovokation. Det hele legitimeres af de hastigt implementerede DCA'er, som endnu ikke er blevet til lov og vedtaget i parlamenterne i de nordiske lande.

Det er derfor direkte grundlovsstridigt i alle de nordiske lande.

Vi sir: Det er ikke en "øvelse", men en semi-permanent situation! (Den vil vare i 4 måneder indtil videre).

Det nye må være, at den med Sveriges og Finlands indtræden i NATO nu er helt uafhængig.

legitimt at bringe allierede ubåde ind i Østersøen, og det kan ikke længere udelukkes, at der er tale om amerikanske atomubåde med atomvåben om bord. Dette er en helt ny markør i optrapningen af aggressionen i Østersøen - tidligere fredens hav.

I både Østersøen - Kattegat - Skagerrak - Norskehavet - og det Arktiske Ocean vil vi nu være omgivet af mobile, deployerbare atomvåbenstationer på havet.

I princippet behøver USA ikke længere tilladelse fra de nordiske lande til at udstationere atomvåben - de er her allerede.

Ikke mindst er vi nødt til at være ekstremt opmærksomme på, hvad der foregår under Østersøens rolige overflade.

NATO's og USA's ubåde vil være i Østersøen så tæt som sild i en tønde. Danmark ligger centralt lige ved ind- og udsejlingen til Østersøen, det har vi vidst siden Øresundsforbindelsens tidlige dage; - alt skal gå igennem her.

Vi vil især holde øje med specialstyrkeoperationer rettet mod russiske interesser og infrastruktur.

En afspærring af Østersøen, som f.eks. en NATO-flådeblokade af legitime russiske Søtrafikken, eller for eksempel den russiske flåde fra Sankt Petersborg og Kaliningrad, vil helt sikkert være i fokus for NATO-øvelsen Nordic Response.

Da de allerede har sprængt gasrørledningen Nord Stream 2 og nu terminalen til eksport af naturgas fra Skt. Petersborg i luften, er det faktisk en sabotage af Ruslands vigtigste europæiske handelsøkonomi og faktisk en decideret krigshandling. Petersborg, er det faktisk en sabotage af Ruslands vigtigste europæiske handelsøkonomi og faktisk en decideret krigshandling.

Det vil også være i strid med international havret at bruge NATO's flådeblokade af ind- og udsejlingen til Østersøen til at forhindre, forstyrre og ulovliggøre civil skibstrafik fra og til Sankt Petersborg og Kaliningrad.

Vores pointe er, at USA har bragt sine atomvåben helt ind i Østersøen ved at operere der nu med sine atomubåde, og at USA med øvelsen og de nye DCA-aftaler ikke har brug for

et tilsagn for eller imod atomvåben fra Nord, men kan operere dem fra flydende flåde- og maritime stationer, f.eks. fra et hangarskib i Norskehavet eller en amerikansk atomubåd i Østersøen.

Men det er en anden alvorlig situation, både for os og for Rusland.

Det relativiserer debatten og kravet mod atomvåben, når vi allerede har dem omkring os som luft- og skibsbårne mobile stationer og har øget truslen mod vores sikkerhed betydeligt med tilstedeværelsen af atomvåben i Norskehavet, Skagerrak, Kattegat og Østersøen, lige ved siden af vores byer og hovedstæder og er en absolut dødelig situation for civile samfund og for os alle.

Det er trods alt en situation, der tvinger den anden part til at optrappe sin oprustning og øge sikkerhedsniveauet til "rød alarm uden returknop"; - også stik imod alle gode intentioner...

Det modsatte.

Det er en farlig ensidig og snæversynet udvikling.

Vi mener, at vi skal tage alternative diplomatiske initiativer og søge repræsentation fra parterne, på tværs af regeringer og magter, og søge forhandlinger om gensidig afspænding og fornyede nedrustningsaftaler.

En aktivist tør diplomatiet op i en iskold krigstid.

Bilateral dialog skal erstatte unilateral oprustning og militær aggression.

Aktivistisk diplomati skal bane vejen for fred.

Billedtekst: Ubåd klar til øvelsen Nordic Response

NATO og EU vil skabe fri bevægelighed for militær i Europa

Af Stop terrorkrigen – ud af NATO

NATO's kæmpemæssige militærøvelse i dette forår handler om at gøre Europa krigsparat. Rusland er udpeget som fjenden og helt konkret bruger NATO øvelserne til at træne forflytning af soldater og våben frem til det de opfatter som en kommende krigsfront. Det sker i tæt samarbejde med EU, hvor NATO og EU sammen er ved at opbygge det de kalder "Det militære Schengen".

Dette betyder ikke alene at indrette infrastrukturen på at kunne flytte våben og tropper hurtigt gennem Europa, men også at fjerne de nationale grænser for en NATO-styret hær. Den skal kunne operere over landegrænserne under NATO's centrale ledelse. Dette vil også stille USA langt mere frit i forhold til at styre situationen efter deres behov og til at kunne indføre atomvåben, som de måtte ønske det.

I øvelserne her i foråret vil amerikanske våben ankomme fra søsiden og blive modtaget i havne ved Nordsøen, først og fremmest Tyskland. De føres herefter gennem Europa til Polen. I Danmark er Esbjerg og Køge Havn allerede udpeget som krigshavne og er flere gange brugt til at modtage materiel fra USA til modtagelse i Østeuropa.

I EU- og NATO-landene ombygges havne, jernbaner, motorvejsnet og broer forstærkes til at kunne bære tanks osv osv. Militært udstyr standardiseres, så ammunition og materiel kan anvendes overalt i NATO/EU.

Det uhyggelige ved alt dette er, at for NATO og EU er dette ikke blot en øvelse, men en forberedelse til en virkelig situation, som de selv ser som et muligt scenarie i en nær fremtid. Det er ikke en situation de for alt i verden vil undgå, men en plan der indgår i hvad de ser som en mulig 'løsning' på deres skærpede konkurrencekamp med de andre imperialistiske stormagter. Til det formål viger NATO og USA ikke tilbage for at lade en krig udspille sig i de europæiske lande, hvor de i øjeblikket kræver en ekstrem oprustning.

"Vi er ved at løbe tør for tid. Det, vi ikke gør i fredstid, vil vi ikke være klar til i tilfælde af en krise eller krig," udtalte NATO's chef for europæisk logistik, Alexander Sollfrank sidste år.

Det vi normalt forstår som Schengenaftalen er aftalen om fri bevægelighed af mennesker over grænser og nedbrydning af de nationale grænser i EU. Tilsvarende skal der for NATO og EU ikke være grænser der begrænser den militær bevægelighed i Europa. Det betyder samordning af våbentyper og standarder, og ikke mindst skal Europas infrastruktur have det overordnede formål, at flytte tropper og våben, hurtigt og effektivt. Der skal dannes "militære korridorer" for hurtig forflytning. Bureaukrati skal væk, fælles logistik indføres overalt.

Tyskland, Holland og Polen indgik for nylig en første militær Schengen-aftale, hvor de danner en korridor frem til Ukraine og fra Nordsøen frem til en front mod Rusland. Flere lande forventes at tilslutte sig.

Med den aftale følger retten til at flytte tropper og våben over de nationale grænser, ikke kun smidigt og uden bureaukrati, men også som en politisk ret. Er aftalen indgået kan vi se for os, at NATO langt lettere kan gøre som de vil, hvis de finder det passende at flytte tropper eller våben rundt i medlemslandene.

Den polske forsvarsminister udtalte:

"Oplevelsen af en krig i fuld skala i Ukraine fik os til at tænke over, hvor vigtigt det er at flytte allierede tropper hurtigt og underskrive en traktat, der tillader Polen, Tyskland og Holland at flytte tropper ind på andre aftaleparters territorium."

NATO-landene har allerede nu retten til at bevæge deres tropper indenfor andre NATO-lande som princip, men den faktiske mulighed for at NATO centralt kan rokere militære enheder rundt på et europæisk krigs-skakbræt vil blive en helt anden.

Som mennesker indenfor EU kan bevæge sig uden pas, uden grænser – således skal NATO-militær kunne operere frit i Europa. En sådan situation vil matche det at USA lige nu placerer militærbaser i Norden, såvel som i andre lande. USA vil være til stede overalt og kan kontrollere og styre situationen i tilfælde af hvad de måtte opfatte som en krise- eller krigssituation.

Det NATO forbereder er på ingen måde et forsvar for freden, men at have magten til at kunne starte en krig, styret centralt af NATO/USA for imperialistiske interesser. Det er et yderst uhyggeligt fremtidsperspektiv vi som krigsmodstandere må oplyse om og kæmpe imod.

Nej til NATO-øvelsen Nordic Response!

Af Stop NATO, Norge

Den 3. marts gik det løs. Over 14.000 soldater fra 14 lande vil lege krig til lands, til vands og i luften over Norge og nabolandene. Men det er ikke en leg. Det er farlig alvor.

"Nordic Response" er den nordiske del af den største NATO-øvelse (Stedfast Defender) siden den kolde krig. Den omtales som en "forsvarsøvelse", men dens egentlige navn er "krigsøvelse". Det fremgår tydeligt af beskrivelsen af øvelsen og de planer, der skal gennemføres.

Fjernelse af tidligere restriktioner

Øvelsen betyder en yderligere udhuling af de såkaldte "betryggende" restriktioner på militære aktiviteter i det høje nord. Militære aktiviteter vil finde sted med stor vægt nær grænsen til Rusland. Norges tidligere restriktioner på flyvninger øst for Tana er ved at blive ophævet. Med Finland som aktiv NATO-deltager vil allierede fly komme helt op til den russiske grænse, og som der står på forsvarets hjemmeside, "vil der være stor aktivitet i havområderne uden for Troms og Finnmark."

For første gang er NATO åben om, at Rusland er "fjenden". Chefen for USA/NATO's europæiske kommando (Chris Cavoli) gjorde det torsdag den 19. januar klart på NATO's hjemmeside, at øvelsen handler om, hvordan vi/NATO "vil reagere på et russisk angreb".

Øvelsen er en del af en kontekst

Øvelsen skal ses i sammenhæng med en massiv oprustning i NATO-regi. Flere våben, flere penge, flere amerikanske baser i de nordiske lande, flere militære aktiviteter og en række NATO-øvelser.

Krigspsykose defineres i den akademiske ordbog som "en tilstand af stærk suggestion i form af frygt for krig". Fjenden er defineret, og vi må forberede os. Civilsamfundet og erhvervslivet er fuldt involveret i militære sammenhænge og NATO-øvelser.

Nordic Response er en del af en form for NATOisering i Norden. Med Finland og Sverige 'i folden' styrkes NATO-in-the-Nord. Nordic Response vil teste regionale samarbejdsplaner og logistik. Luftvåbnene i Sverige, Finland og Norge vil operere som ét - under fælles kommando fra Bodø. En arktisk militær frontlinje i nord vil blive etableret. Der vil være stor aktivitet i farvandet ud for Troms og Finnmark. Op til 50 fartøjer af forskellige størrelser og typer vil deltage i øvelsen, herunder fregatter, ubåde, korvetter, hangarskibe og forskellige amfibiefartøjer. Aktiviteten vil finde sted tæt på Ruslands base på Kolahalvøen.

Øvelsen omfatter også facilitering med logistik, infrastruktur og transport knyttet til et netværk af amerikanske baser i hele Norden. Basenetværket vil svække de nordiske landes suverænitet over væbnet magt på deres eget territorium.

Den nyvalgte finske præsident, Alexander Stubb, har meddelt, at Finland ikke vil indføre restriktioner på NATO's aktiviteter og tilstedeværelse. Dette omfatter tilladelse til transport og levering af atomvåben. Den amerikanske baseverden er ikke løsrevet fra

den amerikanske atomstrategi. NATO-øvelserne er naturligvis skræmmende i denne sammenhæng.

Øget spænding

Nordic Response er et udtryk for militarisering med ensidig vægt på "afskrækkelse". Øvelsen er ikke fredsbevarende. Den øger spændingen mellem stormagterne og øger risikoen for krig, og for at Norge og Norden bliver en krigsskueplads.

Rusland afholdt flådeøvelsen "Ocean Shield" i efteråret 2023 i Barentshavet, Norskehavet, Nordsøen og Østersøen. Rusland øver sig - ligesom NATO - i at koordinere sine ubåds-, overfladefartøjs- og flykapaciteter. Rusland ser det høje nord og Østersøen som et sammenhængende område - præcis som NATO øver sig på gennem Nordic Response.

Nordic Response er en farlig øvelse for Norge, Norden og verden

Rusland bruger sin Kola-luftbase til luft-til-luft-missil- og raketangreb over Ukraine, mens USA vil bruge militærøvelserne, herunder transport og basenetværket, til at styrke infrastrukturen og kapaciteten for amerikanske kampflyoperationer fra nord til Mellemøsten.

Med sin hastige militarisering spiller Norge og Norden en militærpolitisk risikosport i en meget aktuel skudlinje. De nordiske lande kan let ende i en krigszone og blive potentielle bombemål.

Nordic Response koster også mange penge og har store miljømæssige konsekvenser. NATO er en atomvåbenalliance. NATO-øvelser og basenetværket kan betragtes som indpakket atomvåbeninfrastruktur.

Stop galskaben!

Nej til øget militarisering af Norden gennem NATO-øvelser og amerikanske baser!

Bildetekst: Sverige er nu også med i NATO

Sveriges nye virkelighed

Af Eva Jonsson

Formand for den nationale forening Nej til NATO

Efter hemmelige forhandlinger har regeringen og forsvarsminister Paul Jonson underskrevet en bilateral aftale om "forsvarssamarbejde" med USA.

DCA, aftale om forsvarssamarbejde.

En 30-punkts aftale, hvis indhold og konsekvenser er fuldstændig fraværende i den offentlige debat. "By the silence you know the importance" (Noam Chomsky), dvs. gennem tavsheden forstår man vigtigheden af emnet. DCA er en så radikal ændring i vores lands sikkerhedspolitik, at en fremmed magts militær skal have adgang til vores territorium. Militæret skal placeres i 17 regimenter, og i deres del af regimentet nægtes svenske myndigheder adgang og gennemsigtighed. Der gøres ingen undtagelser for indførelsen af atomvåben. Det er intet mindre end en amerikansk besættelse af Sverige!

Modstanden mod DCA og NATO-medlemskabet er svag og uorganiseret. Hvis vi havde været stærkere, ville diskussionen om, at atomvåben nu kan bringes ind i landet, og at paragraf 30 i aftalen gør det muligt at genforhandle hele aftalen, tilføje flere regimenter etc. UDEN at Rådet stemmer om det, have været hyppigere.

Der foregår regelmæssig uddeling af brochurer i Stockholm, Göteborg og Uppsala. Umeå og Lund har også aktiviteter. Og vi kontakter nu mange forskellige grupper i Folkebevægelsen Sverige, Hyresgästföreningen, solidaritetsorganisationer, afholdsorganisationer, religiøse samfund og andre. Med information om DCA og en opfordring til at sende protester til medlemmer af den svenske rigsdag.

Vi tilbyder at komme og informere dem om aftalen. Og vil invitere dem til at deltage i vores MANIFESTATION mod DCA den 4. maj.

Parlamentet skal stemme om DCA i slutningen af maj-juni. Aftalen er forfatningsstridig, men det ignorerer regeringen og parlamentet. Der kræves 3/4 flertal ved afstemningen i parlamentet, og så er sagen afgjort.

Netværket Nej til NATO står uden for parlamentet hver fredag med bannere. Men modstanden er voksende. Fredsaktivister i nord mobiliserer den lokale befolkning, herunder samerne, hvis rensdyrhold allerede er negativt påvirket af militariseringen i nord.

Lad os håbe, at modstanden mod besættelsesmagten bliver så stærk, at vi kan drive dem ud af Sverige og hele Norden!

NATO skaber frygt – forbereder krig i Europa

Af Stop Terrorkrigen – Ud af NATO

Med de store militærøvelser i dette forår træner NATO i at føre en altomfattende krig i Europa med Rusland som fjenden. De øver troppebevægelser og våbentransporter, mens militærbudgetterne skrues op. Og for at retfærdiggøre militariseringen af vores samfund skaber de frygt. For at retfærdiggøre medlemskabet af NATO og den vanvittige oprustning lyder det nu fra den danske regering: Rusland forbereder sig på at angribe NATO-lande indenfor de næste 3-5 år!

Vi skal bilde ind at vi har brug for NATO, at NATO vil sikre vores overlevelse. At det er nødvendigt at skære ned på alt andet i de offentlige budgetter - så vi som befolkning vil være parat til at betale for militariseringen.

Med Finland og snart også Sverige som medlemmer af NATO er det nu en samlet front fra nord til syd, der forberedes til krig. Og fra de nordiske landes regeringer, fra andre NATO-lande og fra NATO selv lyder det nu med én mund: Rusland er en akut trussel mod NATO-lande.

I Danmark har trusselsvurderingen hidtil lydt, at der ikke eksisterede nogen umiddelbar trussel fra Rusland mod Danmark. Nu udtaler udenrigsminister Troels Lund Poulsen, at der ganske vist stadig ikke er nogen trussel om et militært angreb – men den kan komme indenfor 3-5 år. Fordi Rusland ruste op. Så nu skal vi ruste op først! Opfyldelsen af NATO's oprustningsmål skal sættes op i tempo. Våbenindustrien skal have et kæmpe boost med statsstøtte og milliarder fra EU.

Hvad skal vi virkelig være bange for?

At der er en reel krigsfare for en storkrig, med de voksende konflikter og lokale stedfortræderkrige mellem de imperialistiske stormagter USA, Kina, Rusland om verdensherredømmet, også her i Europa. USA ønsker igen at bruge Europa som slagmark og selv stå som sejrherre.

Men krigen stoppes ikke ved at støtte den ene stormagts oprustning mod den anden.

Norden ud af NATO – NATO ud af Norden

Vi skal ikke lade os bilde ind, at NATO og flere våben skaber fred. Vi har ikke brug for NATO. NATO som fredens beskytter sættes i relief, når vi ser deres støtte til Israels folkemord i Gaza.

Vi, der lever i NATO-landene må styrke modstanden og bevægelserne i hvert land for at komme UD AF NATO, for at kræve at de svimlende militærbudgetter omfordes til sundhed, uddannelse, beskyttelse af miljøet og social velfærd for befolkningerne. Vi må sig stop for militariseringen af vores samfund.

Vi må vise vores aktive NATO modstand konkret, når de store NATO-øvelser om lidt drager hærgende gennem vores land.

Trussel om atomkrig – en alvorlig konsekvens af amerikansk forsvarssamarbejde

Karin Utas Carlsson, fredsaktivist, ph.d. i uddannelse (fredspædagogik).

Ifølge DN (2/11) er der nu forhandlet en forsvarssamarbejdsaftale (DCA) på plads mellem Sverige og USA. Den vil give USA adgang til 17 militærbaser i Sverige. Lignende aftaler er indgået med Norge, Danmark og Finland. Norge var det første land til at underskrive en aftale i 2022 og har for nylig øget antallet af baser fra 4 til 12.

Den svenske Riksdag skal godkende aftalen og beslutte de nødvendige lovændringer. I februar 2024 er aftalen nu i høring med frist for kommentarer den 25. marts. Af de 109 organisationer, der skal svare, er den svenske freds- og voldgiftsforening den eneste, men Røde Kors, den svenske naturfredningsforening og Amnesty er også på listen. Andre organisationer og enkeltpersoner kan skrive erklæringer, og mange har til hensigt at gøre det. Nogle kontakter også medlemmer af parlamentet på forskellige måder.

Regeringen har forhandlet med USA uden nogen offentlig debat om indholdet og konsekvenserne. NATO-medlemskabet blev heller ikke taget op til debat, før der blev truffet en beslutning om ansøgningen. Det er på høje tid, at vi, det svenske folk, sætter os ind i, hvad denne ændring i udenrigspolitikken kommer til at betyde. Hvordan forholder aftalen sig til NATO-medlemskabet, og hvorfor ønsker USA at indgå bilaterale aftaler? Hvorfor er NATO-medlemskab ikke nok?

DCA handler om opbevaring af kampudstyr flere steder, våben og ammunition, køretøjer, forsyninger, bygninger og tilladelse til udstationering af udenlandsk militær. Det handler om forberedelse til krig. Hvad vil blive transporteret på vores veje? I Sverige har vi ikke en lov, der forbyder indførelse af atomvåben på vores territorium. Selv hvis vi havde, hvordan ville det så passe med USA's politik om aldrig at svare på spørgsmål om atomvåben? (USA har over 800 baser i 80 lande.) For Rusland er den blotte mistanke om atomvåben alvorlig nok, især i en anspændt situation.

I fredsbevægelsen tror vi ikke på snakken om atomafskrækkelse. Krige udkæmpes på trods af, eller nogle gange på grund af, eksistensen af atomvåben. Afskrækkelse fra brug af atomvåben er ikke til at stole på. Især under Cubakrisen i 1962, hvor USA følte sig truet af russiske atomvåben på Cuba, var en atomkrig ekstremt tæt på (se Ellsberg: "The Doomsday Machine"). Der har været mange hændelser og endda ulykker med atomvåben. Indtil videre har vi været heldige. Den næste atomkrig kan blive enden på vores civilisation. Det er på tide at minde os selv om, hvad Doctors Against Nuclear Weapons fortæller os. Selv en "mindre" udveksling af atomvåben kan få asken fra brændende byer til at blokere for sollyset, hvilket kan føre til hungersnød i et par år eller mere. To milliarder døde. Atomkrig skal forhindres.

Rusland er allerede hårdt presset af Vestens fjendtlighed og frygter, at atomvåben nær grænsen ikke vil virke afskrækkende. Ruslands forsøg på at holde NATO væk fra sine grænser med en bufferzone har haft den modsatte effekt (Finland og Sveriges ansøgninger om NATO-medlemskab). Hvis Sverige og Finland giver USA adgang til militærbaser i vores lande, øges risikoen for krig yderligere. USA har sagt, at de er parate til at bruge atomvåben først. Rusland har meddelt, at de kan finde på at bruge atomvåben, hvis deres eksistens er truet.

I baserne vil der være områder, som kun er åbne for USA. Her vil amerikansk lov være gældende. Den tillader tortur og dødsstraf. Fanger kan blive tilbageholdt der. Sverige vil ikke have ret til inspektion. Den øverstbefalende er amerikaner. Hvem erklærer krig? Vil der blive kæmpet uden en krigserklæring? Sverige er meget mindre end USA. Hvordan skulle vi kunne hævde os? Aftalen gælder i 10 år. Vores suverænitæt er truet.

DCA er ikke nødvendig for at blive medlem af NATO; udenlandske tropper er allerede reguleret i SOFA. Hvem er egentlig interesseret i DCA - USA ønsker koordinering af nordisk militær, operabilitet, i Arktis og Barentshavet, Østersøen.

For USA's vedkommende uden en konsensusbeslutning i NATO er det en fordel at bruge nordiske militære styrker i en magtkamp med Rusland og Kina. Det er ikke i vores interesse.

Aftalen vil være en bindende international aftale, som påvirker Sveriges suverænitet både i fredstid og i krigstid. Med forsvarskontrakter vil USA potentielt få kontrol over hele Norden. Det vil være et samlet operationsområde for amerikanske styrker. Baserne bruger enorme mængder brændstof, men rapporterer ikke deres udledninger. Hvordan tæller de med i Paris-aftalen? Aftalen vil betyde omfattende miljøskader fra dumping af farligt affald.

At give USA adgang til baser i vores land vil ikke gøre os mere sikre. Tværtimod bliver Sverige et mål. Vi er nødt til at bevare vores suverænitet og ikke blive trukket ind i krigseventyr.

Atomvåben skal holdes ude af vores territorium. Vi spørger: Bør aftalen ikke behandles som et forfatningsspørgsmål? Sverige overdrager suverænitet til en fremmed magt.

Eftersom det svenske folk er blevet berøvet information under forhandlingerne med USA og stadig bliver vildledt med luftige forsikringer, har individuelle fredsaktivister forberedt en kampagne for at kræve en folkeafstemning om aftalen og en forlængelse af tiden for offentlig debat. Den starter i dag, hvor dette skrives, den 28. februar 2024.

Pentagons GLOBAL EXERCISE 24

Mikael Bök, netværket "Ei tukikohtia" (Nej til militærbaser), Finland

I løbet af foråret og efteråret finder der ikke mindre end tre store militærøvelser sted samtidig i Europa:

- Steadfast Defender, en række øvelser i Europa under NATO-kommando
- Nordic Response 24, som er en af øvelserne i Steadfast Defender 24-serien og ledes af det norske forsvar.
- Global Exercise 24, ledet af det amerikanske forsvarsministerium (Pentagon).

Global Exercise 24, der gennemføres under United States European Command (EUCOM), involverer personale fra den amerikanske hær, flåde, marinekorps, luftvåben og rumkommando.

Øvelserne i Global Exercise 24 overlapper med Steadfast Defender 24 og Nordic Response 24.

Global Exercise 24 omfatter øvelser med B-1B strategiske bombefly fra US Air Force's Bomber Task Force i svensk luftrum, samtidig med at Nordic Response 24 finder sted i Lapland i første halvdel af marts. I en meddelelse fra det svenske flyvevåbens hovedkvarter den 4. marts 24 beskrives en af disse øvelser som følger:

"Den 6. marts planlægger det svenske forsvar en fælles øvelse med den amerikanske Bomber Task Force. Flyene - en B-1B Lancer og en B-52 Stratofortress, eskorteret af svenske Jas 39 Gripen - vil passere over store dele af det svenske luftrum og - hvis vejret tillader det - være synligt over det centrale Stockholm og Uppsala."

Øvelsen siges at være "et eksempel på, hvordan vi beskytter det svenske luftrum sammen med vores partnere", men i virkeligheden er det et eksempel på, hvordan det amerikanske luftvåben øver angreb mod strategiske mål i Rusland.